

ФОРМА ОДЯГУ ЯК ОДИН ІЗ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЧИННИКІВ ПІДГОТОВКИ УЧАСНИКІВ, ЯКІ ЗАЙМАЮТЬСЯ РІЗНИМИ НАПРЯМАМИ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА

Тетяна Долбишева

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського, м. Львів, Україна*

Актуальність. Хореографічне мистецтво – одне з найдавніших у світі. Завдяки тому, що танець передає емоційний стан людини, історію її життя та розкриває питання, які хвилюють, хореографічне мистецтво існуватиме завжди, однак форми його представлення видозмінюватимуться відповідно до тенденцій розвитку суспільства. Розвиток танцю певною мірою дублює, відображає події, що відбуваються у суспільстві.

Одяг, у якому перебувають танцюристи під час репетиції, може прикрашати, захищати, захоплювати, додавати впевненості або, навпаки, заважати розкритися, розслабитися і насолоджуватися виконанням завдань. Він здатний приховувати щось та вказувати на положення у суспільстві. Водночас колір вбрання має свої закони сумісництва й властивості сприйняття.

Осучаснення танцю дало можливість і поштовх до вираження індивідуальності кожної особистості та призвело до нехтування нормами тренувальної форми одягу як викладача, і особливо тих, хто займається.

Про потребу використовувати відповідний костюм та форму одягу під час занять та їхні функції наголошено в роботах В. В. Вансова (1981); В. О. Єлізарова (2006); Н. Й. Ельяша (1970) та ін. Водночас дослідження впливу одягу на людину, взаємозв'язок зовнішнього виду з самооцінкою та оточенням проводили в буденному житті (М. Лефковіц, Р. Блейк, Дж. Мутон, 1995; Л. Бікман, 1974; К. Гіббінс, 1969; Л. Розенфельд, Т. Плекс, 1977 та ін.) і вони не торкнулися сфери хореографічної діяльності.

Мета – дослідити вплив форми одягу для підготовки учасників, які займаються різними напрямками хореографічного мистецтва.

Методи дослідження: теоретичний аналіз і узагальнення даних наукової і методичної літератури.

Завдяки розвитку хореографії в сучасному світі існує велика кількість напрямів і стилів танцю. Кожен із них має спільні риси, але диктує свою

манеру, характер і моду. Костюм та форма одягу під час занять усвідомлено продумані, що пов'язано з історією їхнього розвитку. Костюм та форма одягу з кожним історичним періодом удосконалювалися, додавалася зручність і більші можливості оволодіти і продемонструвати техніку виконання хореографічних вправ. Чи виховує форма одягу під час тренування емоційно-чуттєву сферу танцівника, практично не досліджено.

«Емоціями називають такі психічні явища, в яких виражається ставлення особистості до тих чи інших об'єктів навколишньої дійсності; в емоціях отримують своє суб'єктивне відображення також різні стани організму людини, її ставлення до себе, до своєї поведінки і діяльності» [3]. Форму одягу, що є на танцівнику під час виконання композицій або виконання вправ, можна віднести до дії зовнішнього середовища. Вона або мотивує, або призупиняє процес удосконалення через невпевненість чи негативні емоції.

Поведінка людини може залежати від того, у що вона одягнена. Це підтвердили наукові дослідження у групі добровольців. Цей експеримент провів доктор Адам Галінський [2]. Людей вбирали в різноманітний одяг і відправляли діяти в звичних для них умовах, стежачи за їхньою поведінкою. Виявилось, що люди в ділових костюмах вели себе більш збрано, інтелігентно і діловито, водночас добровольці в джинсах і светрах розслаблялися і починали невимушено базікати. «Стежте за тим, що надягаєте. Чорна футболка мобілізує і пробуджує внутрішню силу, а рожева сукня дійсно здатна розбудити жіночність. Тому перед тим, як одягатися зранку, задумайтеся, яким би сьогодні вам хотілося бути», – говорить Адам Галінський [2]. Наведений приклад є одним із багатьох досліджень. Отже, якщо перенести дані експерименту в сферу хореографії, можна визначити, що правильно дібрана форма допоможе досягти гармонії і розкрити виконавця з найліпшого боку. У сукупності внутрішньої і зовнішньої гармонії людина творить радість життя і творчості, любов і здоров'я, довге життя і турботу [1].

Висновок. Форма одягу може бути ще одним важелем в удосконаленні підготовчого процесу. Приділяючи більш точну увагу цьому, можна скорегувати і скерувати учасників процесу на правильний шлях виконання завдань, розкривати їхній потенціал у нових образах, лише додавши елемент кольору чи форми.

Нехтуючи спеціальною формою під час заняття, викладач розгалужує дисципліну та витрачає багато часу на налаштування танцівника на твор-

чий процес, тоді як одяг допомагає зосередитися на роботі і створювати художній образ набагато швидше.

Список використаних джерел

1. Маслова Н. В. Периодическая система общин законов познания и постижения / Н. В. Маслова.– Москва : Инст-т холодинамики, 2007.– 180 с.
2. Одяг людини визначає її поведінку: дослідження психологів [Електронний ресурс].– Режим доступу: <https://www.ar25.org/article/odyag-lyudyny-vyznachaye-yiyi-povedinku-doslidzhennya-psyhologiv.html>.
3. Психология : учебник / [под ред. Г. С. Никифорова].– Санкт-Петербург : Питер, 2006.– 607 с.